

Sygn. akt **IC 2641/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014r .

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2014r.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o ***zapłatę***

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 87.285,26 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy dwieście osiemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 października 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 7.982 zł (siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt dwa złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 2641/13

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 87.285,26 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 11 sierpnia 2011r. i w dniu 24 stycznia 2013r. zawarł z pozwanym umowy dostawy materiałów ortopedycznych; pozwany potwierdził odbiór zamówionych towarów, jednak nie zapłacił należności.

Nakazem zapłaty z dnia 30 października 2013r., wydanym w postępowaniu upominawczym, zasądzono powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości; wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobne byłoby zawarcie ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 8 równych miesięcznych rat i obciążenie powoda kosztami procesu, ewentualnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową placówki. Podał, iż roszczenie powoda jest uzasadnione, jednak opóźnienie pozwanego w realizacji zapłaty nie jest przez niego opóźnione, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczenie bieżących należności. Jego wymagalne zadłużenie stale się powiększa i na koniec 2012r. wynosiło ok. 20 mln zł.

W piśmie z dnia 16 grudnia 2013r. powód nie wyraził zgody na rozłożenie należności na raty; szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła w dniu 11 sierpnia 2011r. i w dniu 24 stycznia 2013r. ze (...) Szpitalem Wojewódzkim w C. umowy w przedmiocie dostawy określonych materiałów ortopedycznych za umówioną kwotę, płatną w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (v. umowy k. 20- 26, k. 27-32).

Powód wywiązał się z dostawy zamówionego towaru i wystawił faktury na łączną kwotę 81.138,24 zł. Szpital wykorzystał materiały ortopedyczne, co potwierdził protokołami zużycia implantów ((v. faktury i protokoły zużycia k. 33- 105). Pozwany jednak nie zapłacił umówionej należności (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 1 października 2013r. powód wezwał szpital do zapłaty kwoty przedmiotowej kwoty zł wraz z odsetkami (v. wezwanie do zapłaty k. 106-109).

Pozostali wierzyciele pozwanego szpitala uzyskali już tytuły egzekucyjne na łączną kwotę ponad 8.000.000 zł (v. k. 122-123 zestawienie tytułów egzekucyjnych).

Pozwany nie reguluje zobowiązań, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na pokrywanie należności. We wrześniu 2013r. szpital posiadał na bieżącym rachunku ok. 3.000 zł, zaś w październiku 2013r, ok. 1.000 zł (v. zestawienie rachunków k. 121). Pracownicy szpitala weszli z pracodawcą w spór zbiorowy, domagając się m.in. podwyżek (pismo związku zawodowego pielęgniarek i położonych k. 125-126). Szpital prowadzi nadal działalność leczniczą; wykonuje badania diagnostyczne, udziela porad specjalistycznych, przeprowadza dializy, hospitalizuje chorych (dane statystyczne działalności szpitala k. 128-130).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci : umów zawartych między stronami z dnia 11 sierpnia 2011r. i z dnia 24 stycznia 2013r. (20- 26, k. 27-32), faktur wystawionych przez powoda i protokołów zużycia implantów (k. 33- 105), wezwania do zapłaty z dnia 1 października 2013r. (k106-109), zestawienia tytułów egzekucyjnych (k. 122-123), zestawienia rachunków (k. 121), danych statystycznych działalności leczniczej szpitala (k. 128-130).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz – zgodnie z art. 505 § 1 kpc utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowy dostawy materiałów ortopedycznych, zatem zgodnie z art. 605 kc na kupującym ciąży obowiązek zapłaty ceny.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umów, ani faktu dostarczenia materiałów przez powoda, ani też okoliczności, że należności za dostarczone materiały nie uiścił.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Skapitalizowane odsetki od poszczególnych należności za okres od daty wymagalności, liczonej po upływie 30 dni od daty wystawienia faktury, do 16 października 2013r. wynoszą łącznie 6.147,02 zł.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 kpc wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody; rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Okoliczność rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Dług pozwanego wynosił kilka miesięcy temu kilka milionów złotych, z czego ponad 8 mln zł są już obecnie stwierdzone tytułami egzekucyjnymi.

Pozwany nie wskazał, z jakiego źródła będą pochodziły pieniądze na spłatę proponowanych rat. W ocenie sądu szpital nie jest więc w stanie płacić przedmiotowej należności w ratach.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się : opłata od pozwu (4.365 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.600 zł – wg § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc. Kłopoty finansowe pozwanego nie stanowią bowiem szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, wystawiono przeciwko niemu kilkadziesiąt tytułów egzekucyjnych, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.